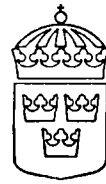


Regeringens proposition

1985/86: 45

om schablonavdrag för egenavgifter i
inkomstslaget tjänst, m. m.



Prop.
1985/86: 45

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 24 oktober 1985.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Bengt K. Å. Johansson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att för vissa fall en avdragsrätt för egenavgifter införs redan vid taxeringen för beskattningsåret i fråga om skattskyldiga som har inkomst av tjänst. Detta föreslås gälla i de fall inkomsten utgörs av inkomst av annat förvärvsarbete som avses i 11 kap. 3 § lagen (1962:381) om allmän försäkring. Avdrag skall därvid medges med 18%. Avdraget återförs till beskattning nästföljande beskattningsår. Vidare föreslås att avdrag under inkomst av tjänst skall medges för påförda egenavgifter.

I fråga om s. k. schablonbeskattade småhus och bostadsrättsfastigheter beskattas f. n. en samfällighets eventuella ränteinkomster hos delägaren om andelen av ränteintäkter uppgår till minst 100 kr. I sådana fall skall samfälligheten dessutom lämna kontrolluppgift. Vid förmögenhetsbeskattningen skall för de flesta typer av delägarfastigheter värdet av samfällighet redovisas hos ägarna av delägarfastigheterna. Om värdet av andelen i samfälligheten understiger 2 000 kr. behöver det inte redovisas. I propositionen föreslås att dessa belopp höjs till 300 kr. resp. 5 000 kr. Vidare föreslås att beloppet 300 kr. görs till ett grundavdrag, i stället för ett gränobelopp som det nuvarande beloppet utgör.

Den tillfälliga bestämmelsen om avdrag för ökade levnadskostnader i fråga om arbete inom byggnads- och anläggningsbranschen föreslås gälla även vid 1987 års taxering.

Vidare föreslås några följdändringar av teknisk art till redan beslutade ändringar.

Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370)

Härigenom föreskrivs i fråga om kommunalskattelagen (1928: 370)¹

dels att punkt 6 av anvisningarna till 39 § skall upphöra att gälla,

dels att 35 § 1 mom., 41 a §, 64 §, punkterna 2 e och 4 av anvisningarna till 29 §, punkt 3 av anvisningarna till 33 § och punkt 2 av anvisningarna till 41 a § skall ha följande lydelse,

dels att det i anvisningarna till 32 § skall införas en ny punkt, 12 a, och i anvisningarna till 33 § en ny punkt, 7, av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

35 §

1 mom.² Till intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet hänförs

1) intäkt som skattskyldig haft av annan förvärvskälla än förut har nämnts och som inte heller utgör intäkt av kapital.

2) sådan lotterivinst som inte är frikallad från beskattning enligt 19 §.

3) restituerade, avkortade eller avskrivna egenavgifter enligt lagen (1981: 691) om socialavgifter, som inte utgör intäkt av jordbruksfastighet eller rörelse, och avgifter som avses i 46 § 2 mom. första stycket 3 och som satts ned genom ändrad debitering, allt i den mån avdrag har medgetts för avgifterna och

4) vinst – i den omfattning som anges i 2–4 mom. – genom icke yrkesmässig avyttring (*realisationsvinst*).

41 a §³

Äger fastighet del i samfällighet som avses i 53 § 2 mom., hänförs den fastigheten tillkommande andelen av intäkter och kostnader i verksamheten i samfälligheten till den förvärvskälla vari fastigheten ingår enligt de bestämmelser som gäller för nämnda förvärvskälla.

(Se vidare anvisningarna.)

Äger fastighet del i samfällighet av annat slag än som avses i 6 § 1 mom. första stycket b lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt, hänförs den fastigheten tillkommande andelen av intäkter och kostnader i verksamheten i samfälligheten till den förvärvskälla vari fastigheten ingår enligt de bestämmelser som gäller för nämnda förvärvskälla.

(Se vidare anvisningarna.)

¹ Senaste lydelse av punkt 6 av anvisningarna till 39 § 1984: 190.

² Lydelse enligt prop. 1985/86: 12.

³ Senaste lydelse 1984: 1060.

64 §

I m o m.⁴ Vid taxering till kommunal inkomstskatt skall med ägare av fastighet likställas den, för vilken ehuru han icke är ägare garantibelopp för fastighet likväl skall upptagas såsom skattepliktig inkomst i enlighet med vad därom stadgas i 47 §.

Med ägare till fastighet likställs den som enligt 1 kap. 5 § fastighets-taxeringslagen (1979:1152) skall anses som ägare.

Anvisningar
till 29 §

2 e.⁵ Arbetsgivare har – under de förutsättningar som anges i tredje stycket – rätt till avdrag för kostnader för att trygga pensionsåtagande enligt allmän pensionsplan. Om allmän pensionsplan träder i kraft stegvis men arbetsgivaren lämnat utfästelse om en snabbare tillämpning av planen, har arbetsgivaren rätt till avdrag för kostnader föranledda av denna utfästelse. Allmän pensionsplan har samma innebörd som i 4 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m. m. Med allmän pensionsplan avses emellertid i denna lag, i fall där pensionsåtagande enligt allmän pensionsplan icke föreligger, även

a) pensionsåtagande för pensionsförmåner som rymmes inom vad som är sedvanligt enligt allmän pensionsplan i fråga om arbetstagare med motsvarande uppgifter eller hans efterlevande under förutsättning att annat åtagande än sådant som innebär tryggande genom pensionsförsäkring eller avsättning till pensionsstiftelse tryggats genom kreditförsäkring,

b) pensionsbestämmelser, som rekommenderats av Svenska kommunförbundet, Landstingsförbundet eller Svenska kyrkans församlings- och pastoratförbund och antagits såsom pensionsreglemente av kommun, kommunalförbund, Svenska kommunförbundet, Landstingsförbundet, Kommunernas Pensionsanstalt, Svenska kyrkans församlings- och pastoratförbund eller Sjukvårdens och socialvårdens planerings- och rationaliseringsinstitut eller av annan arbetsgivare, för vars pensionsutfästelser enligt pensionsreglementet kommun, kommunalförbund, Svenska kommunförbundet, Landstingsförbundet eller Svenska kyrkans församlings- och pastoratförbund tecknat borgen, och

c) pensionsåtagande som har lämnats av statligt företag och för vilket staten har tecknat borgen.

Om särskilda skäl föreligga, får riksskatteverket besluta att även annat pensionsåtagande vid tillämpning av denna lag skall anses som allmän pensionsplan. Mot beslut av riksskatteverket i fråga som här avses får talan ej föras.

Avdragsrätt enligt första stycket föreligger endast under förutsättning dels att högsta pensionsgrundande lön enligt den allmänna pensionsplanen icke överstiger trettio gånger det basbelopp som enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring bestämts för året närmast före taxeringsåret eller det högre pensionsgrundande belopp som gällde enligt planen vid utgången av år 1977, dels att livsvarig ålderspension vid full intjänandetid enligt planen icke avses komma att överstiga 15 procent av den pensionsgrundande lönen till den del den icke överstiger sju och en halv gånger nämnda

⁴ Senaste lydelse 1953:400.

⁵ Senaste lydelse 1981:1202.

basbelopp, 70 procent av den pensionsgrundande lönen till den del den överstiger sju och en halv men icke tjugo gånger nämnda basbelopp och 40 procent av den pensionsgrundande lönen till den del den överstiger tjugo men icke trettio gånger nämnda basbelopp eller det högre pensionsbelopp som gällde enligt planen vid utgången av år 1977. Det förhållandet att planen ger rätt till ålderspension utöver 15 procent av den pensionsgrundande lön som icke överstiger sju och en halv gånger nämnda basbelopp utgör dock icke hinder för avdrag, om den överskjutande pensionen är avsedd att utgöra ersättning för tilläggs pension enligt lagen om allmän försäkring.

Vid bestämmandet av avdragsrätt enligt första stycket får – även om detta ej har medgivits i allmän pensionsplan – i pensionsåtagande inräknas såväl arbetstagares anställningstid hos samma arbetsgivare innan åtagandet lämnats som anställningstid hos förutvarande arbetsgivare. Vid beräkning av avdrag för tryggnad av åtagandet skall härvid dock avräknas sådan pension åt arbetstagaren, som tidigare har utfästs och tryggats av arbetsgivare under anställningstid som inräknas i åtagandet.

Avdrag för kostnad avsedd att trygga pensionsåtagande som innebär rätt till pension före 65 års ålder – härunder inbegripet kostnad avsedd att vid arbetstagarens avgång före 65 års ålder trygga samma pensionsförmåner som skulle ha tillkommit honom vid avgång vid nämnda ålder – medges i den utsträckning sådana förmåner kan utgå enligt allmän pensionsplan och med beaktande jämväl av bestämmelserna i tionde stycket. Är fråga om arbetstagare i aktiebolag eller ekonomisk förening som har bestämmande inflytande över företaget, är dock kostnad som här avses och som hänför sig till avgång före 60 års ålder avdragsgill endast efter beslut enligt elfte stycket. Till grund för bedömning om en arbetstagare har bestämmande inflytande lägges det samlade innehavet av aktier eller andelar i företaget hos arbetstagaren själv jämte sådana honom närstående personer som nämns i 35 § 3 mom. *tionde* stycket denna lag.

Avdrag för kostnad avsedd att trygga pensionsåtagande som innebär rätt till pension före 65 års ålder – härunder inbegripet kostnad avsedd att vid arbetstagarens avgång före 65 års ålder trygga samma pensionsförmåner som skulle ha tillkommit honom vid avgång vid nämnda ålder – medges i den utsträckning sådana förmåner kan utgå enligt allmän pensionsplan och med beaktande jämväl av bestämmelserna i tionde stycket. Är fråga om arbetstagare i aktiebolag eller ekonomisk förening som har bestämmande inflytande över företaget, är dock kostnad som här avses och som hänför sig till avgång före 60 års ålder avdragsgill endast efter beslut enligt elfte stycket. Till grund för bedömning om en arbetstagare har bestämmande inflytande lägges det samlade innehavet av aktier eller andelar i företaget hos arbetstagaren själv jämte sådana honom närstående personer som nämns i 35 § 3 mom. *nionde* stycket denna lag.

För medel, som avsatts enligt b eller d, medges sålunda avdrag intill vad som motsvarar arbetsgivarens pensionsreserv, och för pensionsförsäkring medges avdrag för så stor del av kostnaderna som behövs för att trygga pensionsåtagande, allt med iakttagande av bestämmelserna i första–femte styckena och beslut enligt elfte stycket av denna anvisningspunkt.

Dock medges avdrag även utöver vad som anges i föregående stycke, om pensionsutfästelserna avser förmåner som innebär smärre avvikelser

från allmän pensionsplan. Detta gäller dock endast under förutsättning att utfästelserna till den del de avser sådana avvikelser har tryggats genom pensionsförsäkring. Vidare fordras att utfästelserna har lämnats före utgången av år 1977 eller att de lämnats till arbetstagare som därefter erhållit anställning hos arbetsgivare och motsvarar utfästelser som har lämnats av arbetsgivaren till andra arbetstagare före utgången av år 1977. Med smärre avvikelser förstås sådana förmånsbelopp som utgår utöver allmän pensionsplan men inom ramen för högsta pensionsgrundande lön enligt planen under förutsättning att den genomsnittliga kostnaden för förmånsbeloppen icke överstiger åtta procent av kostnaden för pensionsåtagande enligt den allmänna pensionsplanen. Med genomsnittlig kostnad för förmånsbeloppen förstås den merkostnad som motsvarande förmåner skulle medföra, om de skulle lämnas åt samtliga som omfattas av den allmänna pensionsplanen. Överstiger kostnaden för förmånsbeloppen vad nu sagts, skall emellertid ingen del av den kostnad som överstiger kostnaden för pensionsåtagande enligt den allmänna pensionsplanen vara avdragsgill. För att erhålla avdragsrätt skall arbetsgivaren med intyg av försäkringsgivaren styrka att endast smärre avvikelser från allmän pensionsplan föreligger. Om särskilda skäl föreligger, får riksskatteverket besluta att avdrag som avses i detta stycke skall medges även i andra fall. Mot beslut av riksskatteverket i fråga som här avses får talan ej föras.

Har arbetsgivare gjort pensionsåtagande enligt allmän pensionsplan men föreligger icke avdragsrätt enligt första stycket eller har arbetsgivare gjort pensionsåtagande för arbetstagare som icke omfattas av allmän pensionsplan, får han – under förutsättning att åtagandet tryggats genom pensionsförsäkring – avdrag för kostnaderna för sådant åtagande med högst ett belopp motsvarande summan av 35 procent av vad arbetsgivaren utgivit i lön till arbetstagaren intill en lön som motsvarar tjugo gånger det basbelopp som enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring bestämts för året närmast före taxeringsåret samt 25 procent av lönen till den del den överstiger tjugo men icke trettio gånger nämnda basbelopp. Avdraget får beräknas på lön som arbetsgivaren utgivit till arbetstagaren antingen under beskattningsåret eller under det närmast föregående beskattningsåret.

Arbetsgivare, som enligt 25 § lagen (1967: 531) om tryggnad av pensionsutfästelse m. m. är skyldig att trygga upplupen del av pensionsutfästelse genom att köpa pensionsförsäkring, får avdrag för hela kostnaden för sådan försäkring om utfästelsen icke avser arbetstagare i aktiebolag eller ekonomisk förening som har bestämmande inflytande över företaget.

Vid beräkning av avdrag för kostnader avsedda att trygga arbetsgivarens pensionsåtaganden får pensionsutfästelse beaktas endast om försäkring för utfästelsen skulle ha varit sådan pensionsförsäkring som avses i punkt 1 av anvisningarna till 31 §.

Om särskilda skäl föreligger, får riksskatteverket besluta om avdrag avseende kostnader för att trygga pensionsutfästelse utöver vad som gäller enligt första och femte styckena ovan. Mot sådana beslut får talan ej föras.

4.⁶ Skattskyldig kan efter yrkande hos taxeringsnämnd eller, om besvär har anförts, hos länsrätt medges rätt att tills vidare få avdrag för värdeminskning av sina inventarier enligt reglerna i denna anvisningspunkt om *räkenskapsenlig* avskrivning. Som förutsättning för detta gäller

- a) att den skattskyldige har haft ordnad bokföring som avslutas med årsbokslut;
- b) att avdraget motsvarar avskrivningen i räkenskaperna;

⁶ Senaste lydelse 1984: 1060.

c) att tillfredsställande utredning föreligger om inventariernas skattemässiga restvärde;

d) att inventarierna och avskrivna belopp redovisas på ett sådant sätt i den skattskyldiges räkenskaper och i företedd utredning att trygghet föreligger att vinster vid avyttring av tillgångarna inte undgår beskattning; samt

e) att – om den skattskyldige inte upprättat årsbokslut för det närmast föregående räkenskapsåret – det bokförda värdet av inventarierna före avskrivning bestämts med utgångspunkt i inventariernas skattemässiga restvärde vid beskattningsårets ingång.

Som anskaffningsvärde för inventarier skall anses, då inventarierna har förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, den verkliga utgiften för deras anskaffande och, då inventarierna har förvärvats på annat sätt, deras marknadsvärde vid tiden för förvärvet. Dock skall följande iakttas. Har inventarierna ingått i en rörelse, som den skattskyldige har förvärvat på annat sätt än genom köp eller byte eller därmed jämförligt fång, skall, om inte särskilda omständigheter föranleder annat, som anskaffningsvärde för inventarierna anses det för den tidigare ägaren gällande skattemässiga restvärdet. Har den skattskyldige eller någon, som står honom nära, vidtagit åtgärd för att den skattskyldige skall kunna tillgodoräkna sig ett högre anskaffningsvärde än som synes rimligt och kan det antas att detta har skett för att bereda obehörig förmån i beskattningsavseende åt någon av dem, skall anskaffningsvärdet i skäligen mån jämkas.

Har skattskyldig medgivits avdrag för kontraktsavskrivning avseende inventarier, som har anskaffats under beskattningsåret, skall som anskaffningsvärde anses den verkliga utgiften minskad med det tidigare medgivna avdraget. Detta skall gälla även när investeringsreserv e. d. tagits i anspråk för anskaffning av inventarier under beskattningsåret.

Avdrag för avskrivning får för visst beskattningsår göras med högst 30 procent för år räknat av summan av bokfört värde på inventarierna enligt balansräkningen för närmast föregående räkenskapsår och anskaffningsvärdet på sådana under beskattningsåret anskaffade inventarier, vilka vid beskattningsårets utgång fortfarande tillhörde rörelsen. Vad nu sagts gäller oavsett när under beskattningsåret inventarierna har anskaffats.

Har inventarier, som har anskaffats före beskattningsårets ingång, avyttrats under beskattningsåret eller har den skattskyldige rätt till försäkringsersättning för inventarier, som har gått förlorade under beskattningsåret, medges ett särskilt avdrag med belopp motsvarande den i anledning av avyttringen eller försäkringsfallet uppkomna intäkten. Avdraget får dock inte överstiga underlaget för beräkning av avdrag enligt femte stycket. Har den skattskyldige fått avdrag som nu sagts skall nämnda underlag fastställas till motsvarande lägre belopp.

Har ett särskilt högt pris eller eljest en särskilt hög utgift för inventarier berott på att de skall utnyttjas

Har inventarier, som har anskaffats före beskattningsårets ingång, avyttrats under beskattningsåret eller har den skattskyldige rätt till försäkringsersättning för inventarier, som har gått förlorade under beskattningsåret, medges ett särskilt avdrag med belopp motsvarande den i anledning av avyttringen eller försäkringsfallet uppkomna intäkten. Avdraget får dock inte överstiga underlaget för beräkning av avdrag enligt fjärde stycket. Har den skattskyldige fått avdrag som nu sagts skall nämnda underlag fastställas till motsvarande lägre belopp.

Har ett särskilt högt pris eller eljest en särskilt hög utgift för inventarier berott på att de skall utnyttjas

för ett särskilt arbetstillfälle eller för en konjunktur, som väntas bli endast tillfällig, eller av annan liknande omständighet, medges för det beskattningsår, varunder inventarierna har anskaffats, avdrag för sådant överpris eller sådan merutgift. Om avdrag som nu sagts har medgivits, skall avdrag enligt bestämmelserna i femte stycket beräknas på därefter återstående del av anskaffningsvärdet.

Oavsett vad ovan föreskrivs får avdrag för avskrivning medges med belopp som erfordras för att det bokförda värdet inte skall överstiga anskaffningsvärdet av samtliga inventarier, vilka vid beskattningsårets utgång tillhörde rörelsen, sedan från detta värde har avräknats en beräknad årlig avskrivning av 20 procent. Visar den skattskyldige att inventariernas verkliga värde understiger även ett sålunda beräknat värde, medges avdrag för den ytterligare avskrivning som motiveras av detta.

Då inventarier, som har anskaffats under beskattningsåret, avyttras, förloras eller utranteras under samma år, medges avdrag för anskaffningsvärdet. Med avyttring likställs att inventarier tas ut ur rörelsen för att tillföras annan förvärvskälla eller för att användas för annat ändamål. Av bestämmelserna i punkt 1 andra stycket av anvisningarna till 28 § framgår att belopp, som erhålls vid avyttring av inventarier, i sin helhet skall tas upp som intäkt av rörelse.

Har skattskyldig gjort avskrivning med större belopp i räkenskaperna än han får dra av vid taxeringen, föranleder inte detta att det värde, på vilket räkenskapsenlig avskrivning beräknas, påverkas. Det överskjutande beloppet får i stället, sedan taxeringen i fråga har blivit slutligt avgjord, dras av genom årlig avskrivning efter 20 procent för helt år, räknat från och med beskattningsåret efter det under vilket avskrivningen i fråga verkställdes.

Den omständigheten att vid tillämpning av bestämmelserna ovan avdrag vid beskattningen skall överensstämma med avskrivning enligt räkenskaperna utgör inte hinder för skattskyldig att efter övergång till räkenskapsenlig avskrivning utöver avdrag enligt räkenskaperna tillgodogöra sig avdrag för sådana avskrivningar, som har gjorts i räkenskaperna före övergången men inte har föranlett avdrag vid beskattningen. Avdrag för sådant belopp görs genom årlig avskrivning efter 20 procent för helt år.

Har skattskyldig före övergång till räkenskapsenlig avskrivning tillgodoräknats större värdeminskingsavdrag vid taxeringen än enligt räkenskaperna, skall, för åstadkommande av överensstämmelse mellan inventariernas bokförda värde och deras skattemässiga restvärde, det belopp, varmed inventariernas skattemässiga restvärde understiger det bokförda värdet, tas upp som skattepliktig intäkt under det första beskattningsår, för vilket räkenskapsenlig avskrivning gäller, eller, om den skattskyldige begär det, med en tredjedel för nämnda beskattningsår och vart och ett av de två närmast följande åren.

för ett särskilt arbetstillfälle eller för en konjunktur, som väntas bli endast tillfällig, eller av annan liknande omständighet, medges för det beskattningsår, varunder inventarierna har anskaffats, avdrag för sådant överpris eller sådan merutgift. Om avdrag som nu sagts har medgivits, skall avdrag enligt bestämmelserna i fjärde stycket beräknas på därefter återstående del av anskaffningsvärdet.

till 32 §

12 a. Till intäkt av tjänst räknas avdrag för egenavgifter som har återförts enligt punkt 7 av anvisningarna till 33 § samt – i den mån avdrag har medgetts för avgifterna vid beräkning av inkomst av tjänst – restituerade, avkortade eller avskrivna egenavgifter.

till 33 §

3.⁷ Har skattskyldig i sin tjänst verkställt resor utom den vanliga verksamhetsorten, äger han rätt att åtnjuta avdrag icke blott för kostnaden för själva resan utan jämväl för den *ökning* i levnadskostnaden, som den skattskyldige kan hava fått vidkännas på den grund, att han vistas utom sin vanliga verksamhetsort, såsom för hotellrum, *ökad* kostnad för föda osv. Därest i tjänst, som avses i punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 32 §, anvisats särskild ersättning för kostnaderna, får avdrag dock icke äga rum. Hava jämlikt 25 § första stycket 3) taxeringslagen traktamentsersättningar och andra ersättningar icke upptagits såsom intäkt, må ej heller de emot ersättningarna svarande kostnaderna avdragas.

I första stycket avsedd ökning i levnadskostnaden skall, där den skattskyldige icke visar större ökning, anses hava uppgått till ett belopp motsvarande den ersättning som av arbetsgivaren utgivits för kostnadens täckande (traktamente), dock högst till belopp som i enlighet med vad nedan i detta stycke sägs motsvarar största normala ökning i levnadskostnaden. Riksskatteverket fastställer för varje kalenderår ett belopp (*normalbelopp*) motsvarande största normala ökning i levnadskostnaden för ett dygn. Har resan varit förenad med övernattnings skall den anses hava varat det antal dygn som motsvarar antalet övernattnings. Har resan ägt rum utan samband med övernattnings skall såsom största normala ökning i levnadskostnaden räknas: fyra tiondels normalbelopp, när förrättningen varat mer än tio timmar i följd, samt två tiondels normalbelopp, när förrättningen eljest varat mer än fyra timmar i följd. Omfattar vistelse på en och samma ort längre tid än 15 dygn i

I första stycket avsedd ökning i levnadskostnaden skall, där den skattskyldige icke visar större ökning, anses hava uppgått till ett belopp motsvarande den ersättning som av arbetsgivaren utgivits för kostnadens täckande (traktamente), dock högst till belopp som i enlighet med vad nedan i detta stycke sägs motsvarar största normala ökning i levnadskostnaden. Riksskatteverket fastställer för varje kalenderår ett belopp (*normalbelopp*) motsvarande största normala ökning i levnadskostnaden för ett dygn. Har resan varit förenad med övernattnings skall den anses hava varat det antal dygn som motsvarar antalet övernattnings. Har resan ägt rum utan samband med övernattnings skall såsom största normala ökning i levnadskostnaden räknas: fyra tiondels normalbelopp, när förrättningen varat mer än tio timmar i följd, samt två tiondels normalbelopp, när förrättningen eljest varat mer än fyra timmar i följd. Omfattar vistelse på en och samma ort längre tid än 15 dygn i

följd, skall från och med det sextonde dygnet såsom största normala ökning i levnadskostnaden räknas sex tiondelar av normalbeloppet. Vid 1984–1986 års taxeringar skall för skattskyldig som vid arbete inom byggnads- och anläggningsbranschen fortlöpande haft sin arbetsplats förlagd till en och samma ort utanför den vanliga verksamhetsorten under längre tid än två år för tid därefter såsom största normala ökning i levnadskostnaden anses ett belopp motsvarande den del av normalbeloppet som avser kost vid förrättning som pågått längre tid än 15 dygn ökat med faktisk kostnad för logi på arbetsorten. Vill skattskyldig visa att kostnadsökningen i en och samma tjänst varit större än avdrag som beräknats i enlighet med vad nu sagts, skall utredningen avse hans samtliga förrättningar i nämnda tjänst under beskattningsåret; dock att i fråga om avdrag för ökning i levnadskostnaden från och med det sextonde dygnet i följd på en och samma ort eller under förrättning å utrikes ort levnadskostnadsökningen må beräknas för varje förrättning för sig.

Avdrag för ökade levnadskostnader är däremot icke medgivet enbart på den grund, att den skattskyldige har sitt arbete på annan ort än den, där han har sin bostad. Har den skattskyldige bosatt sig på annan ort än den, där han har tjänst eller anställning, eller antagit arbete, som skall utföras på annan ort än den, där han är bosatt, är avdrag i regel icke medgivet. Avdrag medges dock för det fall, att anställningen avser endast en kortare tid eller skall bedrivas å flera olika platser eller det av annan anledning icke skäligen kan ifrågasättas, att den skattskyldige skall avflytta till den ort, där arbetet skall utföras.

Oavsett vad i nästföregående stycke sägs äger skattskyldig, som på grund av sitt arbete bosatt sig på annan ort än den där hans familj är bosatt, därest det med avseende på makes förvärvsverksamhet, svårighet att anskaffa familjebostad eller annan därmed jämförlig omständighet icke skäligen kan ifrågasättas, att familjen skall avflytta till den skattskyldiges bostadsort, åtnjuta avdrag för den ökning i levnadskostnaden som föranledes av den skilda bosättningen. Om båda makarna äro berättigade till sådant avdrag, skall, där makarna ej överenskommit om annan fördelning, det sammanlagda avdraget tillkomma dem med hälften var. Vad här sagts skall, såvitt avser makar, icke äga tillämpning i fall som i 52 § 2 mom. sägs.

följd, skall från och med det sextonde dygnet såsom största normala ökning i levnadskostnaden räknas sex tiondelar av normalbeloppet. Vid 1984–1987 års taxeringar skall för skattskyldig som vid arbete inom byggnads- och anläggningsbranschen fortlöpande haft sin arbetsplats förlagd till en och samma ort utanför den vanliga verksamhetsorten under längre tid än två år för tid därefter såsom största normala ökning i levnadskostnaden anses ett belopp motsvarande den del av normalbeloppet som avser kost vid förrättning som pågått längre tid än 15 dygn ökat med faktisk kostnad för logi på arbetsorten. Vill skattskyldig visa att kostnadsökningen i en och samma tjänst varit större än avdrag som beräknats i enlighet med vad nu sagts, skall utredningen avse hans samtliga förrättningar i nämnda tjänst under beskattningsåret; dock att i fråga om avdrag för ökning i levnadskostnaden från och med det sextonde dygnet i följd på en och samma ort eller under förrättning å utrikes ort levnadskostnadsökningen må beräknas för varje förrättning för sig.

7. Avdrag medges för påförda egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter i den mån avgifterna hänför sig till sådan intäkt av tjänst som enligt 11 kap. 3 § lagen (1962:381) om allmän försäkring utgör inkomst av annat förvärvsarbete.

Från sådan intäkt av tjänst medges dessutom avdrag med 18 procent av ett underlag beräknat enligt nästa stycke. Medgivet avdrag skall återföras till beskattning nästföljande beskattningsår.

Underlaget utgörs av sådan intäkt av tjänst som avses i första stycket minskad med andra från intäkten avdragsgilla kostnader än som avses i föregående stycke och med inkomst som avses i 11 kap. 3 § första stycket d lagen om allmän försäkring.

Avdrag enligt andra stycket medges emellertid inte skattskyldig som vid ingången av året före taxeringsåret har fyllt 65 år eller som för hela året före taxeringsåret har åtnjutit hel ålderspension enligt lagen om allmän försäkring eller som vid utgången av året före taxeringsåret inte var inskriven hos allmän försäkringskassa enligt nämnda lag.

till 41 a §

2.⁸ Äger fastighet av annat slag än som nämns i punkt 1 del i sådan samfällighet som avses i 41 a § och överstiger fastighetens andel av intäkterna i samfälligheten dess andel i sådana kostnader i verksamheten som är på en gång avdragsgilla vid taxeringen med belopp understigande 100 kronor, föreligger icke skyldighet att upptaga intäkterna och kostnaderna vid beräkning av inkomst av fastigheten. Förvaltas sådan samfällighet av juridisk person, skall kapitalinkomster som den juridiska personen har uppburit och som belöper på fastigheten tas

2. Äger fastighet av annat slag än som nämns i punkt 1 del i sådan samfällighet som avses i 41 a § och överstiger fastighetens andel av intäkterna i samfälligheten dess andel i sådana kostnader i verksamheten som är på en gång avdragsgilla vid taxeringen med belopp understigande 300 kronor, föreligger icke skyldighet att ta upp intäkterna och kostnaderna vid beräkning av inkomst av fastigheten. Förvaltas sådan samfällighet av juridisk person, skall kapitalinkomster som den juridiska personen har uppburit och som belöper på fastigheten tas upp

upp till beskattning i den förvärvskälla i vilken fastigheten ingår. Om intäkt av fastighet beräknas enligt 24 § 2 mom., skall dock kapitalinkomster beskattas hos ägare av fastigheten i inkomstslaget kapital. Understiger fastighets andel av ränteintäkter 100 kronor, föreligger emellertid *icke* skattskyldighet för *beloppet*.

till beskattning i den förvärvskälla i vilken fastigheten ingår. Om intäkt av fastighet beräknas enligt 24 § 2 mom., skall dock kapitalinkomster beskattas hos ägare av fastigheten i inkomstslaget kapital. Skattskyldighet föreligger emellertid *inte* för *den del av* fastighets andel av ränteintäkterna som understiger 300 kronor.

Denna lag träder i kraft tre veckor efter den dag då lagen enligt uppgift på den utkom från trycket i Svensk författningssamling och tillämpas – med de undantag som anges nedan – första gången vid 1986 års taxering.

1. Äldre bestämmelser i 64 § 1 mom. och punkt 6 av anvisningarna till 39 § skall fortfarande tillämpas vid 1986 års taxering i fråga om skattskyldiga som då taxeras för beskattningsår som har påbörjats före den 1 januari 1985.

2. De nya bestämmelserna i 35 § 1 mom., punkt 12 a av anvisningarna till 32 § och punkt 7 första stycket av anvisningarna till 33 § skall tillämpas första gången vid 1987 års taxering.

Lag om ändring i lagen (1985: 405) om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370)

Härigenom föreskrivs att 33 § 2 mom. och 39 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370), i momentens lydelse enligt lagen (1985: 405) om ändring i nämnda lag, skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

33 §

2 mom. Skattskyldig, som haft intäkt av tjänst i form av kontant lön eller sådan annan ersättning, som enligt 11 kap. 2 § lagen (1962: 381) om allmän försäkring skall anses som inkomst av anställning, skall utöver kostnader som avses i punkt 3 av anvisningarna anses ha haft utgifter till ett belopp av minst 3 000 kronor. Avdraget får dock inte överstiga tio procent av intäkten avrundat till närmast högre hundratal kronor, och ej heller ensamt eller tillsammans med kostnader som avses i punkt 3 av anvisningarna överstiga intäkten.

2 mom. Skattskyldig, som haft intäkt av tjänst i form av kontant lön eller sådan annan ersättning, som enligt 11 kap. 2 § lagen (1962: 381) om allmän försäkring skall anses som inkomst av anställning, skall utöver kostnader som avses i punkterna 3 och 7 av anvisningarna anses ha haft utgifter till ett belopp av minst 3 000 kronor. Avdraget får dock inte överstiga tio procent av intäkten avrundat till närmast högre hundratal kronor, och ej heller ensamt eller tillsammans med kostnader som avses i punkterna 3 och 7 av anvisningarna överstiga intäkten.

39 §

1 mom. Från bruttointäkt som avses i 38 § 1 mom. får avdrag göras för förvaltningskostnader, för ränta som avses i 33 § 1 mom. andra stycket samt för annan ränta, som inte skall dras av enligt bestämmelserna i 22, 25, 29 eller 36 § eller i 2 mom. av denna paragraf.

1 mom. Från bruttointäkt som avses i 38 § 1 mom. får avdrag göras för förvaltningskostnader, för ränta som avses i 33 § 1 mom. tredje stycket samt för annan ränta, som inte skall dras av enligt bestämmelserna i 22, 25, 29 eller 36 § eller i 2 mom. av denna paragraf.

Fysisk person får göra avdrag för förvaltningskostnader endast till den del dessa överstiger 1 000 kronor under beskattningsåret.

Lag om ändring i lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt

Härigenom föreskrivs att 2 § 8 mom. och 6 § 1 mom. lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

8 mom.² Har en kooperativ förening av vinsten av sin kooperativa verksamhet lämnat rabatt eller pristillägg i förhållande till gjorda köp eller försäljningar, medges avdrag för denna utdelning.

En kooperativ förening, vars huvudsakliga verksamhet avser rörelse, har också rätt till avdrag för utdelning som lämnas i förhållande till inbetalda insatser enligt lagen (1951: 308) om ekonomiska föreningar. I fråga om andra insatser än förlagsinsatser medges emellertid inte avdrag till den del det utdelade beloppet tillfaller någon som enligt 7 § 8 mom. inte är skattskyldig för utdelningen. Avser denna del av utdelningen högst 10 procent av utdelningen på annat än förlagsinsatser är dock utdelningen i sin helhet avdragsgill.

Är en ekonomisk förening direkt eller indirekt centralorganisation för kooperativa föreningar, vilkas verksamhet huvudsakligen avser rörelse, har centralorganisationen – även om den inte är kooperativ enligt tionde – tolfte styckena nedan – rätt till avdrag för utdelning på förlagsinsatser. Om centralorganisationens verksamhet huvudsakligen avser rörelse medges avdrag vid beräkning av inkomst härav. I annat fall medges avdrag vid beräkning av inkomst av kapital.

Föreslagen lydelse

2 §

Är en ekonomisk förening direkt eller indirekt centralorganisation för kooperativa föreningar, vilkas verksamhet huvudsakligen avser rörelse, har centralorganisationen – även om den inte är kooperativ enligt tionde – tolfte styckena nedan – rätt till avdrag för utdelning på förlagsinsatser. Om centralorganisationens verksamhet huvudsakligen avser rörelse medges avdrag vid beräkning av inkomst härav. I annat fall medges avdrag vid beräkning av inkomst av kapital. Är föreningen ett förvaltningsföretag enligt 7 § 8 mom. tredje stycket skall det avdragsgilla beloppet minskas med den del av utdelningen som föranlett frikallelse från skattskyldighet enligt nämnda stycke.

Avdrag för utdelning får göras i endast en förvärvskälla och skall avse det räkenskapsår som utdelningen hänför sig till.

Avdrag medges endast om föreningen visar att förutsättningar för avdrag föreligger. Yrkande om avdrag skall göras på särskild blankett enligt formulär som riksskatteverket fastställer.

Sparbank får göra avdrag för bidrag till sparbankernas säkerhetskassa.

Sparbankernas säkerhetskassa får göra avdrag för utdelning till sparbankerna.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 770.

² Senaste lydelse 1985: 470.

Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och Statens Bostadsfinansieringsaktiebolag får göra avdrag för belopp, som avsatts till reservfond, i den mån avsättningen är nödvändig för att uppbringa fonden till ett belopp motsvarande två procent av inrättningens skulder. Hypoteksförening får göra avdrag för belopp, som avsatts till reserv- eller säkerhetsfond, i den mån avsättningen är nödvändig för att uppbringa fonden till ett belopp motsvarande två och en halv procent av föreningens skulder.

Har reserv- eller säkerhetsfond som avses i åttonde stycket satts ned skall – om avdrag för fondavsättningen har medgetts – ett belopp motsvarande det nedsatta beloppet tas upp som intäkt.

En ekonomisk förening är i beskattningshänseende att anse såsom kooperativ, om den är *öppen* och i sina angelägenheter tillämpar *lika rösträtt*.

För att en förening skall anses vara *öppen* fordras inte bara att den enligt sina stadgar är berättigad att när som helst anta nya medlemmar, utan också att den faktiskt visar sig villig att anta till medlem var och en, som är bosatt inom föreningens verksamhetsområde eller tillhör dess angivna verksamhetskrets, förbinder sig att följa föreningens stadgar och beslut och som därjämte skäligen kan antas komma att som medlem bidra till förverkligandet av föreningens i stadgarna angivna syfte. Den omständigheten, att styrelsen eller annat föreningsorgan äger rätt att pröva inträdesansökningarna och avvisa sådana sökande, som intc besitter nu nämnda kvalifikationer för medlemskap, betar inte föreningen dess egenskap av *öppen*. I det fall att en förening säljer till utomstående kan den som regel inte utan att förlora sin öppna karaktär vägra att motta som medlem någon som kan visa, att han brukar köpa förnödenheter genom föreningen. Anser föreningens styrelse emellertid, att vederbörande köpare på grund av rent personliga förhållanden inte kan beviljas medlemskap – i en stor förening, som säljer till utomstående, är det omöjligt att i varje fall inskränka försäljningen till personer, som skulle vara önskvärda som medlemmar – så bör föreningen för att anses såsom *öppen* ha skyldighet att i *ekonomiskt hänseende* jämställa honom med medlem, det vill säga ge honom samma återbäring på köpta varor som medlem erhåller.

Kooperativa föreningars centralorganisationer är att anse såsom öppna, även om inträde beviljas blott sådana lokala föreningar, som fyller av centralorganisationen uppställda krav på stadgar, skötsel och ekonomisk soliditet, och även om endast ett enda företag inom varje område antas såsom medlem. Vad angår kravet på *lika rösträtt* så berövas en centralorganisation inte dess kooperativa karaktär, om rösträtten bland dess första-handsmedlemmar, föreningarna, utövas efter föreningarnas medlemsantal.

6 §

1 mom.³ Skyldighet att erlægga skatt för inkomst åligger, såframt ej annat föreskrivs i denna lag eller i särskilda bestämmelser, meddelade på grund av överenskommelse eller beslut, varom i 20 och 21 §§ sägs:

a) fysisk person:

för inkomst som avses i denna lag enligt de grunder som anges i 53 § 1 mom. första stycket a) kommunalskattelagen (1928: 370) samt, såvitt avser tid under vilken han ej varit bosatt här i riket, för inkomst genom utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar och för pension enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring även till den del skattskyldighet inte föreligger enligt nyssnämnda lagrum;

³ Senaste lydelse 1983: 1044.

b) svenska aktiebolag och sådana bolag, som enligt särskild författning äro skyldiga att avstå sin vinst, ekonomiska föreningar, samebyar, samfund, stiftelser, verk, inrättningar och andra inländska juridiska personer, dock såvitt gäller sådana juridiska personer som enligt författning eller på därmed jämförligt sätt bildats för att förvalta samfällighet endast om samfälligheten taxerats såsom särskild taxeringsenhet och avser marksamfällighet eller regleringssamfällighet:

för all inkomst, som av dem här i riket eller å utländsk ort förvärvats:

c) utländska bolag:

för inkomst av här belägen fastighet:

för inkomst av rörelse, som här bedrivits:

för vinst vid icke yrkesmässig avyttring av fastighet eller rörelse här i riket eller tillhör till sådan fastighet eller rörelse och av egendom som avses i 35 § 3 a mom. kommunalskattelagen och som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller del av ett hus här i riket;

för slutlig skatt eller tillkommande skatt, som restituerats, avkortats eller avskrivits, i den mån avdrag därför av bolaget åtnjutits vid tidigare års taxeringar; samt

för inkomst genom utdelning å andelar i svenska ekonomiska föreningar.

Ersättning i form av royalty eller periodvis utgående avgift för utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar skall, såvida ersättningen skall hänföras till intäkt av rörelse och ersättningen härrör från här i riket bedriven rörelse, anses som intäkt av rörelse, som här bedrivits.

Denna lag träder i kraft tre veckor efter den dag då lagen enligt uppgift på den utkom från trycket i Svensk författningssamling. De nya bestämmelserna i 2 § 8 mom. tillämpas första gången vid 1986 års taxering eller, om föreningen då taxeras för beskattningsår som har påbörjats före den 1 januari 1985, vid 1987 års taxering.

Lag om ändring i lagen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt

Härigenom föreskrivs att 12 § 3 mom. lagen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §

3 mom.² Ingår i skattepliktig förmögenhet fastighet, som äger del i samfällighet av annat slag än som avses i 6 § 1 mom. första stycket b), behöver vid redovisningen av förmögenheten i den del den utgöres av fastighetens andel i samfälligheten ej upptagas belopp som understiger 2 000 kronor.

3 mom. Ingår i skattepliktig förmögenhet fastighet, som äger del i samfällighet av annat slag än som avses i 6 § 1 mom. första stycket b), behöver vid redovisningen av förmögenheten i den del den utgöres av fastighetens andel i samfälligheten ej upptagas belopp som understiger 5 000 kronor.

Denna lag träder i kraft tre veckor efter den dag då lagen enligt uppgift på den utkom från trycket i Svensk författningssamling och tillämpas första gången vid 1986 års taxering.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 859.

² Senaste lydelse 1975: 262.

Lag om ändring i skogskontolagen (1954: 142)

Härigenom föreskrivs att 2 § skogskontolagen (1954: 142)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Beträffande viss förvärvskälla får uppskovet för ett och samma beskattningsår, om annat ej följer av andra och tredje styckena, avse högst ett belopp motsvarande summan av

a) sextio procent av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för skog, som har avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt,

b) fyrtio procent av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter samt

c) fyrtio procent av saluvärdet av skogsprodukter, som under beskattningsåret har tagits ut för förädling i egen rörelse.

Medför stormfällning, brand, insektsangrepp eller liknande händelse att en betydande del av förvärvskällans skog bör avverkas tidigare än vad som annars skulle ha varit fallet, får skattskyldig, om och i den mån han med intyg från skogsvårdsstyrelsen i länet eller på annat sätt visar att intäkt hänför sig till avverkning som nu har sagts, uppskov med högst ett belopp motsvarande summan av

a) åttio procent av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för skog, som har avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt,

b) femtio procent av den på beskattningsåret belöpande köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter samt

c) femtio procent av saluvärdet av skogsprodukter, som under beskattningsåret har tagits ut för förädling i egen rörelse.

Uppskov med belopp som anges i andra stycket medges också i fråga om sådan ersättning för skog eller skogsprodukter som avses i punkt 4 tredje stycket av anvisningarna till 35 § kommunalskattelagen (1928: 370).

Vid tillämpningen av första – tredje styckena avses med köpeskillning även försäkringsersättning för skog och skogsprodukter.

Uppskov medges inte med så stort belopp att underskott i förvärvskällan uppkommer vid beräkning av nettointäkt enligt kommunalskattelagen.

Har i förvärvskällan redovisats utdelning från samfällighet, som avses i 6 § 1 mom. b lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt, medges uppskov för den del av utdelningen som härrör från intäkt av skogsbruk i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänför sig till på samma sätt som om denna del utgjort intäkt av skogsbruk, som den skattskyldige drivit själv.

Har i förvärvskällan redovisats utdelning från samfällighet, som avses i 6 § 1 mom. första stycket b lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt, medges uppskov för den del av utdelningen som härrör från intäkt av skogsbruk i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänför sig till på samma sätt som om denna del utgjort intäkt av skogsbruk, som den skattskyldige drivit själv.

Denna lag träder i kraft tre veckor efter den dag då lagen enligt uppgift på den utkom från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Lagen omtryckt 1982: 325.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1975: 263.

² Senaste lydelse 1984: 1070.

Lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623)

Häri genom föreskrivs att 42 a § 1 mom. taxeringslagen (1956: 623)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

1 mom.² Det åligger juridisk person, som förvaltar samfällighet, att till ledning vid inkomst- och förmögenhetstaxering varje år utan anmaning lämna uppgift enligt följande. Sådan juridisk person som avses i 6 § 1 mom. b lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt skall lämna uppgift om utdelning till delägare. Uppgiften skall även innehålla upplysning i det avseende som behövs för tillämpning av 2 § sista stycket skogskontolagen (1954: 142). Annan juridisk person skall lämna uppgift om delägarers andel av intäkter och kostnader i samfälligheten. Uppgift behöver dock icke lämnas, om delägarers andel av ränteintäkt understiger 100 kronor, och ej heller om andelen av intäkt av annat slag understiger 100 kronor sedan därifrån avdragits andelen av sådana kostnader som är omedelbart avdragsgilla vid taxeringen. Vidare skall annan juridisk person än sådan som avses i 6 § 1 mom. första stycket b lagen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt lämna uppgift om delägarers andel i samfällighetens behållna förmögenhet. Utgör samfälligheten icke särskild taxeringsenhet, skall vid beräkning av den behållna förmögenheten värde av sådan samfällid egendom som ingår i de delägande fastigheternas taxeringsvärde ej inräknas. Uppgift behöver dock icke lämnas, om den del av samfällighetens behållna förmögenhet som belöper på fastighet understiger 2 000 kronor.

Föreslagen lydelse

42 a §

1 mom. Det åligger juridisk person, som förvaltar samfällighet, att till ledning vid inkomst- och förmögenhetstaxering varje år utan anmaning lämna uppgift enligt följande. Sådan juridisk person som avses i 6 § 1 mom. första stycket b lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt skall lämna uppgift om utdelning till delägare. Uppgiften skall även innehålla upplysning i det avseende som behövs för tillämpning av 2 § sista stycket skogskontolagen (1954: 142). Annan juridisk person skall lämna uppgift om delägarers andel av intäkter och kostnader i samfälligheten. Uppgift behöver dock icke lämnas, om delägarers andel av ränteintäkt understiger 300 kronor, och ej heller om andelen av intäkt av annat slag understiger 300 kronor sedan därifrån avdragits andelen av sådana kostnader som är omedelbart avdragsgilla vid taxeringen. Vidare skall annan juridisk person än sådan som avses i 6 § 1 mom. första stycket b lagen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt lämna uppgift om delägarers andel i samfällighetens behållna förmögenhet. Utgör samfälligheten icke särskild taxeringsenhet, skall vid beräkning av den behållna förmögenheten värde av sådan samfällid egendom som ingår i de delägande fastigheternas taxeringsvärde ej inräknas. Uppgift behöver dock icke lämnas, om den del av samfällighetens behållna förmögenhet som belöper på fastighet understiger 5 000 kronor.

¹ Lagen omtryckt 1971: 399.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 773.

³ Senaste lydelse 1984: 1081.

Uppgift skall avfattas på blankett enligt fastställt formulär och avlämnas senast den 31 januari under taxeringsåret i den ordning som gäller för avlämnande av självdeklaration. Senast nämnda dag skall vidare till delägare översändas ett exemplar av uppgiften eller denne eljest underrättas om innehållet i uppgiften.

Denna lag träder i kraft tre veckor efter den dag då lagen enligt uppgift på den utkom från trycket i Svensk författningssamling och tillämpas första gången vid 1986 års taxering.

Lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979: 1152)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 5 § och 3 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen (1979: 1152) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 kap.

5 §¹

- Som ägare av fastighet skall i fall som avses nedan anses
- den som innehar fastighet med fideikommissrätt eller i annat fall utan vederlag besitter fastighet på grund av testamentariskt förordnande;
 - den som innehar fastighet med åborätt, tomträtt eller vattenfallsrätt, innehavare av så kallad ofri tomt i stad samt den som eljest innehar fastighet med ständig eller ärftlig besittningsrätt;
 - innehavare av skogsområde som blivit av staten upplåtet till kanalbolag eller till kommun eller annan menighet;
 - innehavare av publikt boställe eller på lön anslagen jord;
 - juridisk person, som förvaltar samfällighet och som enligt 6 § 1 mom. b lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt är skattskyldig för inkomst; samt

- juridisk person, som förvaltar samfällighet och som enligt 6 § 1 mom. *första stycket* b lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt är skattskyldig för inkomst; samt

f) nyttjanderättshavare till täktmark som avses i 2 kap. 4 §, om nyttjanderätten har förvärvats mot engångsvederlag.

Såsom innehavare av publikt boställe eller på lön anslagen jord skall anses den tjänsteinnehavare eller annan som författningsenligt äger nyttja fastigheten eller tillgodonjuta dess avkastning. Beträffande sådant löneboställe som avses i lagen (1970: 939) om förvaltning av kyrklig jord är vederbörande pastorat att anse såsom innehavare.

Skall avkastning utöver husbehovet av skog på fastighet, som avses under b eller d, författningsenligt helt eller delvis tillkomma allmän fond eller inrättning, är denna att anse såsom fastighetens innehavare. såvitt angår fastighetens skogsbruksvärde.

3 kap.

4 §

Byggnad samt tomtmark och övrig mark som hör till byggnaden samt markanläggning som hör till fastigheten skall undantas från skatteplikt om fastigheten ägs av någon av följande institutioner och om den till övervägande del används i deras verksamhet såsom sådana

- kyrkor, barmhärtighetsinrättningar, stiftelser och ideella föreningar som avses i 53 § 1 mom. e) *kommunalskattelagen (1928: 370)*

- kyrkor, barmhärtighetsinrättningar, stiftelser och ideella föreningar som avses i 7 § 5 och 6 mom. *lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt*

2. akademier, Nobelstiftelsen, stiftelsen Dag Hammarskjölds Minnesfond, Apotekarsocietets stiftelse för främjande av farmacins utveckling m. m., stiftelsen Sveriges sjömanshus

3. sådana sammanslutningar av studerande vid universitet och högskolor, i vilka de studerande är skyldiga att vara medlemmar, samt samarbetsorgan för sådana sammanslutningar med ändamål att fullgöra uppgifter som ankömmer på sammanslutningarna och

4. främmande makts beskickningar.

Skattefriheten skall endast avse egendom, som enligt 4 kap. 11 § skall ha beskattningsnaturen annan fastighet.

Denna lag träder i kraft tre veckor efter den dag då lagen enligt uppgift på den utkom från trycket i Svensk författningssamling.

Lag om ändring i lagen (1983: 1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper.

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1983: 1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Skattskyldig är fondkommissionär som sluter avtal om omsättning av värdepapper som avses i 1 § eller medverkar till ett sådant avtal. Om den för vars räkning kommissionären medverkar inte är bosatt i Sverige skall skatt inte erläggas för hans led när omsättningen avser utländska värdepapper.

Vid omsättning där fondkommissionär inte medverkar är den skattskyldig som är bosatt i Sverige och som under ett halvt kalenderår omsätter värdepapper som avses i 1 § till ett värde av minst 500 000 kronor.

Vid överlåtelse som avses i 35 § 3 mom. sjätte stycket kommunalskattelagen (1928: 370) skall skatt inte utgå.

Vid överlåtelse som avses i 2 § 4 mom. nionde stycket lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt skall skatt inte utgå.

Denna lag träder i kraft tre veckor efter den dag då lagen enligt uppgift på den utkom från trycket i Svensk författningssamling.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 24 oktober 1985

Närvarande: statsrådet I. Carlsson, ordförande, samt statsråden Lundkvist, Sigurdson, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Peterson, Andersson, Bodström, Göransson, R. Carlsson, Holmberg, Hellström, Wickbom, Johansson, Hulterström, Lindqvist

Föredragande: statsrådet Johansson

Proposition om schablonavdrag för egenavgifter i inkomstslaget tjänst, m. m.

1 Inledning

Ersättningar som skall taxeras som inkomst av tjänst ger i enstaka fall upphov till skyldighet att betala egenavgifter till socialförsäkringarna m. m. Dessa egenavgifter är avdragsgilla vid taxeringen såsom allmänt avdrag vid taxeringen för beskattningsår de blivit påförda. Vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse medges avdrag med belopp som den skattskyldige har satt av i bokföringen eller deklARATIONEN för att täcka det löpande årets egenavgifter. Det avsatta beloppet återförs till beskattning nästa beskattningsår och avräknas mot de slutligt fastställda egenavgifterna. Jag avser i det följande att behandla frågor om införande av ett liknande system i fråga om vissa egenavgifter som utgår vid inkomst av tjänst.

Ägare till bl. a. schablonbeskattade småhus beskattas för samfällighets eventuella ränteinkomster om andelen av ränteintäkten uppgår till minst 100 kr. Värdet av samfälligheten skall vid förmögenhetstaxeringen redovisas av ägarna till delägarfastigheterna. Om värdet av andelen i samfälligheten understiger 2 000 kr. behöver det emellertid inte redovisas. Jag kommer att föreslå en höjning av dessa belopp.

Vidare föreslås att den särskilda bestämmelsen om avdrag för ökade levnadskostnader som gäller vid 1984–1986 års taxeringar för arbetare inom byggnads- och anläggningsbranschen även skall gälla vid 1987 års taxering.

Jag föreslår även ändringar i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, skogskontolagen (1954:142), taxeringslagen (1956:623), fastighetstaxeringslagen (1979:1152) och lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, som utgör följdändringar till tidigare reformer.

2 Schablonavdrag för egenavgifter i inkomstslaget tjänst

Mitt förslag: Skattskyldig som har sådan inkomst av tjänst som enligt 11 kap. 3 § lagen (1962:381) om allmän försäkring utgör inkomst av annat förvärvsarbete får rätt att vid taxering för ett visst beskattningsår göra avdrag för egenavgifter. Avdrag får göras med dels ett schablonavdrag på 18 % av inkomsten under beskattningsåret före avdraget och dels med under året påförda egenavgifter. Schablonavdraget skall återföras till beskattning nästföljande år.

Skälen för mitt förslag: Den som har inkomst av annat förvärvsarbete än anställning (egenföretagare) betalar egenavgifter för finansieringen av socialförsäkringar m. m. Avgifterna är avdragsgilla vid inkomsttaxeringen. Egenavgifter som belöper på inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse dras av som omkostnad i förvärvskällan. Den skattskyldige får i detta fall avdrag för det belopp som han i sin bokföring eller deklaration sätter av för att täcka det löpande årets egenavgifter. Det avsatta beloppet, som högst får uppgå till 25 % av avsättningsunderlaget, återförs till beskattning nästa beskattningsår och avräknas mot de slutligt fastställda avgifterna. I fråga om egenavgifter som hänför sig till annan inkomst än jordbruks- eller rörelseinkomst är avgifterna avdragsgilla som s. k. allmänt avdrag. Avdrag medges vid taxeringen för det beskattningsår då avgifterna debiterats som slutlig skatt. Så är fallet i fråga om bl. a. vissa inkomster som vid inkomsttaxeringen utgör inkomst av tjänst men som i socialförsäkringshänseende är att anse som inkomst av annat förvärvsarbete än anställning.

I samband med att avdragssystemet för egenavgifter ändrades i fråga om jordbruks- och rörelseinkomster behandlades frågan om införande av ett system med schablonavdrag under inkomst av tjänst. Kulturskattekommitén (B 1979: 15) hade i sitt delbetänkande (Ds B 1980: 15) Samordningen av egenföretagares skatter och socialförsäkringsavgifter föreslagit ett sådant system. Någon ändring i avdragssystemet gjordes emellertid inte i fråga om egenavgifter under inkomst av tjänst (prop. 1981/82: 10, SkU 9, rskr 51, SFS 1981: 1150–1160).

I våras beslutade riksdagen om bl. a. nya regler vid beskattning av lön vid utlandstjänstgöring (prop. 1984/85: 175, SkU 59, rskr 351, SFS 1985: 362–364). De nya reglerna innebär bl. a. att den s. k. cttårsregeln ersätts med en sexmånadersregel. Denna innebär i princip att en person som uppbär inkomst vid utlandstjänstgöring skall undantas från beskattning i Sverige för denna inkomst om tjänstgöringen pågått minst sex månader och avsett anställning hos arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet från fast driftställe i det land där arbetet utförs. I fråga om sjömän gäller att om de är anställda ombord på utländska fartyg skall de undantas från skatt i Sverige om fartyget går i oceanfart och anställningen och vistelsen utomlands varat minst sex månader. Vidare krävs att den anställdes arbetsgivare är en i Sverige bosatt fysisk person eller en här hemmahörande juridisk person.

Vid övergången från ettårsregeln till sexmånadersregeln uppställdes i fråga om sjömän nya krav för att skattefrihet skall inträda. Det är de nyss nämnda kraven på oceanfart och på svensk arbetsgivare. Detta innebär att vissa sjömän som tidigare undantogs från beskattning i Sverige på grund av ettårsregeln inte längre undantas från inkomstbeskattning här i riket, eftersom de inte uppfyller kraven för den nya regelns tillämpning.

Förutom att de skall betala svensk inkomstskatt skall de också betala vissa egenavgifter. Det slag av inkomst som det här är fråga om utgör enligt 11 kap. 3 § första stycket c lagen (1962: 381) om allmän försäkring, AFL, inkomst av annat förvärsarbete. Sjömannen skall betala egenavgifter i form av folkpensionsavgift, tilläggspensionsavgift och delpensionsavgift [3 kap. 1 § och 4 § andra stycket lagen (1981: 691) om socialavgifter]. Vidare skall han betala allmän löneavgift. Sammanlagt uppgår dessa avgifter år 1985 till 21,95 % av underlaget. Tillsammans kan skatte- och avgiftsuttaget uppgå till mycket högt procenttal. Hur högt beror på inkomsternas storlek.

Sjömannen får vid inkomsttaxeringen göra avdrag för avgifterna som allmänt avdrag och då först vid taxering för det år avgiften debiterats [46 § 2 mom. första stycket 2 kommunalskattelagen (1928: 370), KL]. Härigenom drabbas sjömannen av såväl den s. k. avgift-på-avgiftseffekten, avgifterna beräknas på ett underlag som inte reducerats med påförda egenavgifter, som den s. k. eftersläpningseffekten.

Jag anser de uppkomna effekterna av den nya lagstiftningen för sjömän vara otillfredsställande. En ändring bör därför göras i de nuvarande reglerna om avdragsrätt vid inkomsttaxeringen för egenavgifter. Rätten till avdrag för avgifterna bör tidigareläggas så att avdrag får göras redan vid taxeringen för det beskattningsår till vilket de hänför sig. Detta skulle stämma överens med det system som gäller för egenavgifter för jordbruks- och rörelseinkomster. I fråga om dessa får som nämnts avdrag göras för det belopp som avsatts i bokföringen eller deklarationen för att täcka det löpande årets egenavgifter, dock högst 25 %. I fråga om inkomst av tjänst, som beräknas efter en kontantprincip, passar inte denna bokföringsmässiga metod. Jag anser i stället att ett system med schablonavdrag bör införas i detta fall. Uttaget av egenavgifter uppgår som nämnts till 21,95 % av underlaget. Detta motsvarar ca 18 % av ett underlag som har ökat med avgifterna. Jag anser att ett schablonavdrag på 18 % bör införas under inkomst av tjänst. Härigenom elimineras i princip såväl avgift-på-avgiftseffekten som eftersläpningseffekten. Liksom i fråga om egenavgifter på jordbruks- och rörelseinkomster bör det medgivna avdraget för beskattningsåret återföras till beskattning vid nästföljande taxering. Vid denna taxering bör medges dels avdrag med de faktiskt påförda egenavgifterna, dels schablonavdrag för beskattningsåret. Skattskyldig som har inkomst av tjänst skall utöver vissa angivna kostnader anses ha haft avdragsgilla utgifter med f. n. minst 1 000 kr., schablonavdrag. Detta avdrag har nyligen höjts till 3 000 kr. med verkan fr. o. m. 1987 års taxering (prop. 1984/85: 180. SKU 60, rskr 375, SFS 1985: 405). Jag anser att avdragen för egenavgifter bör ligga utanför schablonavdraget och således medges särskilt.

Underlaget för schablonavdraget bör motsvara det avgiftsunderlag som

den lokala skattemyndigheten fastställer. Till grund för beräkningen av avgiftsunderlaget ligger taxeringen till statlig inkomstskatt [jfr 3 kap. 5 § tredje stycket lagen om socialavgifter och 11 kap. 4 § AFL]. Detta gäller emellertid inte utan undantag. Vid bestämmande av avgiftsunderlaget skall således enligt 3 kap. 5 § andra stycket lagen om socialavgifter bortses från inkomst som avses i 11 kap. 3 § första stycket d AFL., dvs. sjukpenning eller liknande ersättning.

Enligt 3 kap. 3 § lagen om socialavgifter beräknas egenavgifter inte för år efter det den försäkrade fyllt 65 år. Vidare sägs bl. a. att andra avgifter än tilläggspensionsavgift inte betalas av den som vid utgången av inkomståret inte var inskriven hos allmän försäkringskassa. Sådana avgifter skall inte heller betalas av den som för hela året uppburit hel ålderspension enligt AFL. Inte heller tilläggspensionsavgift skall betalas om den försäkrade för hela året uppburit hel ålderspension enligt AFL. Jag anser att en begränsning bör göras i kretsen avdragsberättigade vid inkomsttaxeringen.

Avdragsberättigade bör således i princip vara de som är skyldiga att erlägga egenavgifter. Jag föreslår därför att avdrag inte skall medges skattskyldig som vid ingången av året före taxeringsåret har fyllt 65 år eller som för hela året före taxeringsåret har åtnjutit hel ålderspension eller som vid utgången av året före taxeringsåret inte var inskriven vid allmän försäkringskassa enligt AFL.

Jag föreslår att bestämmelser med det innehåll jag nu nämnt tas in i 33 § 2 mom. samt i nya punkter av anvisningarna till 32 och 33 §§, punkt 12 a resp. punkt 7 KL.

I 35 § 1 mom. KL sägs bl. a. att till intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet hänförs restituerade, avkortade eller avskrivna egenavgifter enligt lagen om socialavgifter, som inte utgör intäkt av jordbruksfastighet eller rörelse, i den mån avdrag har medgetts för avgifterna. Vad jag har föreslagit om ändrade avdragsregler för egenavgifter i inkomstslaget tjänst föranleder en följdändring i nämnda lagrum, så att det även undantar egenavgifter som utgör intäkt av tjänst.

De nya bestämmelserna bör träda i kraft så att schablonavdrag för egenavgifter kan medges redan vid 1986 års taxering.

Mitt förslag: Den beloppsgräns om 100 kr. som gäller för att fastighetsägare skall beskattas för samfällighets inkomst föreslås höjd till 300 kr. Beloppet skall utgöra ett grundavdrag och inte som f. n. ett gränsbelopp. Beloppsgränsen om 100 kr. för samfällighetens skyldighet att lämna kontrolluppgift föreslås höjd till 300 kr. Om en fastighetsägares andel av värde i en samfällighet understiger 2000 kr. behöver det inte redovisas som förmögenhet. Beloppet föreslås höjt till 5000 kr.

Skälen för mitt förslag: Juridisk person, som förvaltar marksamfällighet eller regleringssamfällighet vilken utgör en taxeringsenhet, utgör ett självständigt skattesubjekt. I övriga fall åvilar skattskyldigheten ägarna av delägarfastigheterna.

I de fall fastighet har del i annan samfällighet än sådan som beskattas hos den förvaltande juridiska personen skall samfällighetens intäkter och kostnader fördelas mellan ägarna till fastigheterna i förhållande till vars och ens andel i samfälligheten. Om delägarfastigheterna uteslutande eller så gott som uteslutande utgörs av s. k. schablonbeskattade småhus utgör gemensamhetsanläggning inte särskild taxeringsenhet. Värdet av samfälligheten ingår i stället i de delägande fastigheternas taxeringsvärde.

I fråga om schablonbeskattade småhus och bostadsrättsfastigheter beskattas samfällighetens eventuella ränteinkomster hos delägare, fastighetsägare, såsom intäkt av kapital om andelen av ränteinkomsten uppgår till minst 100 kr. För övriga fastigheter, t. ex. konventionellt beskattade hyresfastigheter, som äger del i samfällighet gäller att ägaren till fastighet skall ta upp inkomst på vanligt sätt efter fastighetens andelstal av samfälligheten. Om andelen av nettoinkomsten inte uppgår till 100 kr. behöver någon redovisning av intäkter och utgifter inte ske. Om sådan fastighet förvaltas av juridisk person och understiger andelen av ränteintäkt 100 kr. föreligger inte skattskyldighet för beloppet.

Vid förmögenhetsbeskattningen skall för de flesta typer av delägarfastigheter värdet av samfälligheten redovisas hos ägarna av delägarfastigheterna. Om samfälligheten inte utgör en särskild taxeringsenhet ingår värdet av samfälligheten i varje fastighets taxeringsvärde. Är samfälligheten åsatt taxeringsvärde skall värdet fördelas på delägarfastigheterna enligt andelstal. Om del av särskilt taxeringsvärde och del av övrig egendom, som inte ingår i taxeringsvärde, tillhoppa understiger 2000 kr. behöver det inte redovisas.

Samfällighet som inte är skattskyldig skall lämna kontrolluppgift till skattemyndigheten om inkomster, avdrag och förmögenhet. Uppgift behöver emellertid inte lämnas om delägarens andel av ränteintäkt understiger 100 kr och inte heller om andelen av nettointäkt av annat slag understiger 100 kr. Uppgift om samfällighetens förmögenhet behöver endast lämnas om sådana andra tillgångar, som inte ingår i de delägande fastigheternas taxeringsvärde. Om sådana tillgångar minus skulder inte uppgår till 2000 kr. per delägarfastighet behöver uppgift emellertid inte lämnas.

Vid bestämmelsernas tillkomst år 1975 anförde föredragande statsråd som motiv för att undanta vissa smärre belopp och värden från beskattning och uppgiftsskyldighet förenklingsskäl (prop. 1975: 48). Samma skäl föreligger alltjämt för att göra dessa undantag. Emellertid har penningvärdeförändringen kommit att minska värdet med den tänkta förenklingen. Jag föreslår därför att beloppet 100 kr. höjs till 300 kr. och beloppet 2 000 kr. till 5 000 kr. Den nuvarande bestämmelsen vid inkomstbeskattningen är så utformad att beloppet utgör en skattefrihetsgräns. Jag föreslår att bestämmelsen ändras så att beloppet i stället kommer att utgöra ett grundavdrag, som således alltid är skattefritt även om inkomsten överstiger detta belopp.

Vad jag nu har föreslagit föranleder ändringar i punkt 2 av anvisningarna till 41 a § K.L., 12 § 3 mom. lagen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt och 42 a § 1 mom. taxeringslagen (1956: 623).

De nya bestämmelserna bör träda i kraft så att de kan tillämpas redan vid 1986 års taxering.

4 Avdrag för ökade levnadskostnader för arbete inom byggnads- och anläggningsbranschen

Mitt förslag: Den tillfälliga bestämmelsen om avdrag för ökade levnadskostnader som gäller vid 1984–1986 års taxeringar i fråga om arbete inom byggnads- och anläggningsbranschen föreslås gälla även vid 1987 års taxering.

Skälen för mitt förslag: Den som företar tjänsteresa utanför sin vanliga verksamhetsort har rätt till avdrag för resan och för de ökade levnadskostnader som uppkommer under tjänsteresan. För anställda inom bl. a byggnads- och anläggningsbranschen anses bostadsorten normalt utgöra den vanliga verksamhetsorten. Avdrag medges således vid tjänsteresa utanför bostadsorten. Avdrag kan medges med belopp motsvarande uppburet traktamente dock högst ett normalbelopp som riksskatteverket, RSV, fastställer varje år. RSV har i anvisningar sagt att avdrag såsom för tjänsteresa i regel inte bör medges om den anställde fortlöpande haft sin arbetsplats på en och samma ort under längre tid än två år, den s. k tvåårsregeln. För tid efter tvåårsperiodens utgång bedöms rätten till avdrag för merutgifter enligt andra regler.

I avvaktan på att beredningen i regeringskansliet av traktamentsbeskattningssakkunnigas (B 1978: 02) – numera förmånsbeskattningskommitténs – betänkande (SOU 1983: 3) Skatteregler om traktamenten m. m. skulle bli slutförd infördes en regel med innebörd att anställda inom byggnads- och anläggningsbranschen även efter tvåårsperioden skall medges avdrag dels för faktiska kostnader för logi på arbetsorten och dels med visst schablonavdrag för övriga kostnader. Bestämmelserna gällde vid 1984 och 1985 års taxeringar (prop. 1983/84: 68, SkU 16, rskr 106, SFS 1983: 1051).

Efter förslag från regeringen beslutade riksdagen att den tillfälliga bestämmelsen skulle gälla även vid 1986 års taxering (prop. 1984/85: 23, SKU 11, rskr 16, SFS 1984: 839).

Beredningen i regeringskansliet av traktamentsbeskattningsakkunnigas förslag är emellertid ännu inte avslutad. Jag föreslår därför att den tillfälliga lösningen för anställda inom byggnads- och anläggningsbranschen i punkt 3 andra stycket av anvisningarna till 33 § KL förlängs att gälla även vid 1987 års taxering.

5 Övrigt

Vid den senaste ändringen av 39 § 1 mom. KL kom felaktigt att i författningstexten (SFS 1985: 405) inflyta en hänvisning till 33 § 1 mom. andra stycket KL i stället för tredje stycket i samma moment. Författningstexten är avsedd att träda i kraft den 1 januari 1986. Rättelse bör göras i detta sammanhang.

I 41 a § KL behandlas till vilken förvärvskälla intäkter och kostnader från samfälligheter skall hänföras hos delägare. Bestämmelserna ändrades i samband med att den kommunala taxeringen av juridiska personer slopades. Ändring av hänvisningen i paragrafen kom inte att ske till det lagrum som motsvarar det till vilket tidigare hänvisades. En ändring bör ske i detta sammanhang.

Som en följd av att garantibeskattningen av juridiska personer avskaffades flyttades reglerna i 47 § KL om vem som skall jämföras med fastighetsägare till 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979: 1152), FTL. I konsekvens med detta bör en liknande redaktionell ändring nu göras i 64 § KL.

Vidare bör en numera felaktig hänvisning i punkt 2 e av anvisningarna till 29 § KL rättas. En liknande ändring bör göras i punkt 4 av samma anvisningspunkt.

Bestämmelserna i punkt 6 av anvisningarna till 39 § KL tar sikte på vissa ekonomiska föreningar. Eftersom ekonomiska föreningar i fortsättningen inte längre taxeras till kommunal inkomstskatt bör bestämmelserna – i något förenklat skick – föras över till lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt, SIL, och där placeras i 2 § 8 mom. tredje stycket.

I punkt 3 av anvisningarna till 53 § KL finns bestämmelser som anger i vilka fall royalty eller periodvis utgående avgift skall anses som intäkt av rörelse som här bedrivits. Av systematiska skäl bör en motsvarande bestämmelse tas in som ett nytt andra stycke i 6 § 1 mom. SIL. Även denna ändring har samband med slopandet av den kommunala taxeringen av juridiska personer. Det nya andra stycket föranleder redaktionella ändringar i 2 § skogskontolagen (1954: 142), 42 a § 1 mom. taxeringslagen och 1 kap. 5 § FTL.

I 3 kap. 4 § FTL sägs bl. a. att byggnad samt mark som hör till byggnaden skall undantas från skatteplikt om fastigheten ägs av kyrkor, barmhärtighetsföreningar, stiftelser och ideella föreningar som avses i 53 § 1 mom. c KL om den används i deras verksamhet såsom sådan. I samband med beslutet att slopa den kommunala taxeringen av juridiska personer

överfördes bestämmelserna i sistnämnda lagrum till 7 § 5 och 6 mom. SIL (prop. 1984/85: 70, SkU 23, rskr 110, SFS 1985: 1060 och 1061). Någon ändring av hänvisningen i 3 kap. 4 § FTL skedde emellertid inte. Jag föreslår att en sådan ändring görs nu.

I 3 § tredje stycket lagen (1983: 1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper föreslås en omredigering som en följd av att bestämmelserna i 35 § 3 mom. sjätte stycket KL om överlåtelse av aktier inom samma koncern utgått ur sistnämnda lag i samband med kommunalskattens slopande och i stället i oförändrad form tagits upp i 2 § 4 mom. nionde stycket SIL.

6 Upprättade lagförslag

I enlighet med det anförda har inom finansdepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370),
2. lag om ändring i lagen (1985: 405) om ändring i kommunal skattelagen (1928: 370),
3. lag om ändring i lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt,
4. lag om ändring i lagen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt,
5. lag om ändring i skogskontolagen (1954: 142),
6. lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623),
7. lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979: 1152),
8. lag om ändring i lagen (1983: 1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper.

Förslagen är av så enkel beskaffenhet att lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

7 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta förslagen.

8 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.